

размѣрытъ на земнѣжъ орбитѣ не ся безкрайно малкы, сравнительно съ разстояніята на звѣздытъ, то послѣдователытъ на Коперникового учение наченали да ся занимавать съ наблюдения, съ цѣль да опредѣлять параллаксытъ; нъ само въ дирнѣ време като ся усъвършенствувахъ астрономическытъ инструменты и способытъ за наблюдаване, може да ся опредѣлять параллаксытъ на някон, и то твърдѣ малко, звѣзды — само трийсятъ; слѣдов. останалытъ ся намиръжтъ на неизмѣримо разстояние отъ насъ. Бессель въ 1838 год. намѣрилъ параллаксытъ на 61-тѣ звѣздж отъ съзвѣздието

Лебедь  $= \frac{3''}{10}$ ; едновременно съ него В. Струве опредѣлилъ

параллаксытъ на най свѣтлѣжъ звѣздж отъ нашето полушарие на Вега а Лира  $= \frac{1''}{4}$ . Като знаемъ годишнытъ парал-

лаксы на звѣзджъ, можемъ да исчислимъ разстоянието и изъ тригъльникытъ *ETS*; тѣй за Вега това разстояние  $= 739400$  на разстоян. на земнѣжъ отъ слънцето или 16 биллиона географическы миль; такова пространство свѣтлина та го преминува за 12 години; и тѣй, ако тѣзи звѣзда исчъзнеше, ный щяхме да я виждаме йоще 12 години; или, ако на сѣщо такова разстояние свѣтняше нова звѣзда, то ный щяхме да узнаемъ за това нѣщо подиръ 12 години. Толкози голимо е разстоянието на звѣздытъ, даже сравнително на оныя, кои сж по близо до земнѣжъ.

70. АБЕРРАЦИЯ НА СВѢТЛИНѢЖЪ. Въ 1727 год. Английскыйтъ астрономъ Брадлей предприелъ редъ отъ наблюдения съ цѣль да опредѣли годишнытъ параллаксы на звѣздытъ, и намѣрилъ, че звѣздытъ дѣйствително ся премѣствать и описвжтъ връхъ сводѣтъ еллипсисы, нъ не тѣй расположены, какъто бы слѣдвало спорѣдъ теорията на параллаксытъ; слѣдов. мърданието имъ зависи отъ някож другъ причинѣ; Брадлей ѣж усѣтилъ; това е — *абераціята на свѣтлинѣжъ*, която лесно може да ся обясни, като допуснимъ мърданието на земнѣжъ въ пространството. За да можемъ наглядно да си представимъ това явление, нека дадемъ единъ простъ примѣръ. Нека кажемъ, че вали дѣждъ по вертикално направление и наблюдатель стои неподвижно, накрытъ на главѣжъ съ капела; нъ ако наблюдательтъ